

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx.xx.xxxx 2016 om idræt og motion.
(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke)

Vi vil fra Inuit Ataqatigiit fremsætte følgende bemærkninger til det fremsatte lovforslag:

Vi, det grønlandske samfund, anvender selvforskyldt årligt langt over 300 mio.kr til behandling af vore dårligheder eller forskellige handicaps; med andre ord anvender vi langt over 300 mio.kr til behandling af følgerne af misbrug af alkohol og euforiserende stoffer.

Hvis vi kan betegne afhængigheden af alkohol og euforiserende stoffer som en samfundssygsom er vi gennem de sidste år som samfund desværre blevet presset og har efterhånden mistet modet og vore kræfter.

Mange familier er blevet ramt af denne sygdoms-epidemi, og dem der bliver hårdest ramt af denne sygdom bliver desværre vore børn. Vore mest kære og mest værdifulde børn, vort lands fremtid, og dem, der skal videreføre vort samfund bliver totalt uacceptabelt ramt af denne folkesygdom; gennem vanrøgt, ubehagelige oplevelser, frygt, mangel på menneskelig nærhed, et roligt sted at få deres nattesøvn og mangel på mad. Disse vilkår er desværre de hindringer, som rigtig mange af vore børn støder på og som er en del af deres dagligdag.

De mere end 300 mio.kr., som vi årligt anvender til konsekvenserne af alkoholmisbrug og misbrug af euforiserende stoffer er på ingen måde acceptabelt og udgør en alt for stor økonomisk byrde. Disse økonomiske midler bør kunne anvendes til andre og bedre formål, men på trods heraf smider vi blot pengene "ud af vinduet". Dette er på nogen måde acceptabelt. Tingenes tilstand må vi ændre på og det er på høje tid, at vi foretager os noget aktivt.

Derfor er jeg af den opfattelse, at tiden nu er kommet til at vi gennem en veltilrettelagt og velgennemtænkt strategi forbedrer vores indsats mod alkoholmisbrug og misbrug af euforiserende stoffer. De vigtigste fremgangsmåder og værktøjer i arbejdet er bl.a.: idræt samt fokus på kultur og kunst.

Vi ved alle at udøvelse af sport er sundt. I disse år, hvor befolkningen bliver mere og mere overvægtig og hvor vi i højere og højere grad lever et usundt liv har vi dog allerede opdaget, hvor vigtigt det er på daglig basis at få rørt vores krop, ligesom jeg ikke er i tvivl om, at vi alle er klar over, at sport og idræt er nogle af de bedste redskaber til en bedre sundhedstilstand.

Hvis man skal sige det uden omsvøb og ligeud: ønsker vi at skabe et samfund, som er et sundt samfund – sundt og stærkt – så må vi gennem udøvelse af sport og idræt, kulturelle tiltag og gennem kunsten optimere og forstærke vore muligheder. Dette skal ske i børneinstitutionerne, i folkeskolen, i fritiden og i de videregående uddannelser, både på motions- og elitesøgende plan.

Vi må fra politisk hold i højere grad begynde at værdsætte udøvelse af sport og idræt, og i sportens verden må vi i højere grad støtte og styrke de initiativer på området, uanset hvilke de måtte være.

På samme måde må vi værdsætte vore repræsentanter i sporten ude i verden, og vi må gøre en indsats til større støtte for dem. Der er for mange af vore sportsudøvere på internationalt

plan, som på grund af mangel på økonomiske midler må stoppe deres aktiviteter, eller vi ser flere og flere, som ved deltagelse i internationale stævner alene på grund af mistede penge stopper deres karriere. Dette er ikke godt, og det må ikke finde sted.

Hvis vi mener at vore idrætsudøvere, som deltager i internationale stævner kan opnå bedre resultater og kan stå for konkurrencen med andre nationer, så må vi i prioriteringen af disse i forhold til i dag yde dem større anseelse, og med hensyn til finansieringen må vi være parate til at yde mærkbart større økonomiske tilskud.

Jeg har derfor under forårssamlingen i 2015 på vegne af Inuit Ataqatigiit fremsat et forslag med det formål at pålægge Naalakkersuisut at fremlægge et lovforslag vedr. idrættens vilkår, og til min store glæde blev dette forslag vedtaget af et stort flertal her i Inatsisartut.

Og derfor er jeg i dag både glad og stolt, da vi endelig er nået til den dag, som jeg både har glædet mig til og været spændt på. Nu er lovforslaget fremsat og præsenteret af Naalakkersuisut.

Sammenfattende kan jeg sige, at det fremsatte lovforslag kan siges at være udarbejdet tæt på de visioner og de formål, jeg havde; vore udøvere af idræt - det være sig eliten eller motionisterne - gives med dette forslag bedre forhold med hensyn til bedre rammevilkår og klarere vilkår.

Det er godt at se, at Grønlands Idrætsforbund, KANUKOKA, MIO og mange andre, som alle på en eller anden måde har en tilknytning er blevet inviteret til en høringsrunde, og at Naalakkersuisut på baggrund af de forskellige høringssvar og kritikpunkter har formået at indgå i forskellige kompromisser.

Uden at gå ind i detaljer i lovforslaget vil jeg fremlægge følgende områder, som efter min mening er mangelfulde:

1. De idrætsklubber som med ønsket om at deltage i de større sportstævner og som ikke har de store muligheder for at få dækket deres store omkostninger forbundet hermed. er der alene bingo, og hvis man ser ud over det - med tanke på yderdistrikterne og bygderne. Kan vi ikke i det fremsatte lovforslag indskrive, hvorledes de kan blive støttet?
2. Frivilligt arbejde skal til enhver tid være det vigtigste parameter
Imidlertid er situationen den at vi ikke oplever en stigning i antallet af frivillige, og dette faktum kan have fatale konsekvenser for vore børn og unge; det kan oven i købet medføre en mangel på mennesker, der holder tilsyn og trænere.
Dette behøver ikke ske; vore børn og vore unge bør kunne trænes under kontrollerede forhold, og et sådant tiltag vil betyde, at vi i fremtiden kan sige at vi har investeret i fremtiden.
På den baggrund ønsker jeg at spørge om, hvorvidt der i det fremsatte lovforslag kan inddrages muligheden for tilskud til trænere i idrætsklubber.
3. Har Naalakkersuisut ingen planer om at kunne yde tilskud til styrkelse af vore idrætsudøvere, som deltager i internationale stævner og mesterskaber?

Med disse bemærkninger fra Inuit Ataqatigiit ønsker vi at henvise herværende forslag til videre behandling i Udvalget for Uddannelse, Kultur og Forskning med det formål at få foretaget en nøje gennemgang af det fremsatte forslag.